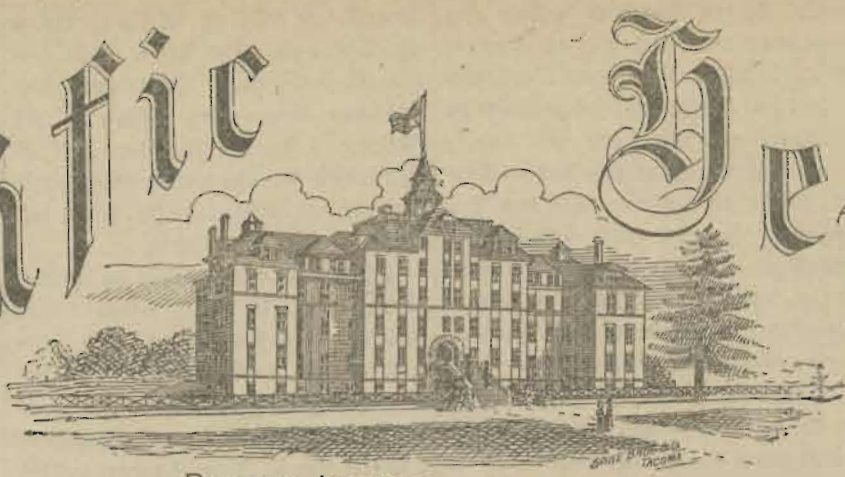

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 31

Parkland, Wash. 7. Aug. 1895.

5te Aarg.

Unica Spes.

Den, som en gang en vakker Sommermorgen har staaet paa Gemmis stolte Top, 9000 Fod over Havet, og fra dette = ted seet ind i det franske = chweiz's herlige Alpeverden, han vil være enig med mig i, at denne Udsigt hører til det = skønneste, som Jorden har at byde. Men han vil ogsaa erindre, at det Majestætiske og det Forfærdelige her blandes paa en forunderlig Maade. Medens i det Fjerne Walliser- og bjergene hilse os i forklaret Glæde, — ligger Landsbyen Leuk nedenunder Gemmi i en trang, dyb Dal. „Det er“, skriver en gammel Rejsende, „frygtelige Klipper, der hæve sig mod Himmelen, og som ere forfærdelige at se“. De er ogsaa i Virkeligheden saa „frygtelige“, at endog en modig Mand føler sig trang om Hjertet. Det synes næsten umuligt at gaa ned ad den smale Sti, som er indhugget i Klipperne. Alligevel er Redstigningen ikke forbunden med nogen Fare, og paa hin Sommermorgen (1876) steg ogsaa jeg ned i Dalen efter en tung Afsted med det straalende Gemmi.

Men jeg havde ikke gjort tusinde Skridt, før jeg standsede. I Klippen var der nemlig indhugget en liden Niche, i den stod et hvidt Marmor-kors, og paa dette var der skrevet disse to Ord: „Unica spes“ (eneste Haab). Hvad skulde dette Kors med den sølomme Indskrift bethde her i den vilde Bjergkløft, hvor Fjeldet næsten lodret styrter ned i den bundløse Afgrund? Paa dette = sted styrtede for 18 Aar siden en ung fransk Grevinde ved Navn d'Herincourt med sit Muldyr ned i det 1700 Fod dybe = vælg. Midt i et rigt, solkært og frydefuldt Mennekeliv bortredes pludselig den blomstrende unge Kvinde, og hendes Efterladte gjenfandt ikke engang hendes knuste Lig. Hvad Baaben havde da den uhyggelige Fader og Moder, Gæstfælle og = østende mod Fortvivlelsen? Al Verdens Herlighed, = skjønhed og Magt kunde ikke rædde dem nogen Balsom for deres Saar, — al Verdens Visdom og Filosofi kunde ikke skaffe dem en eneste Væstraa i dette Mørke. De vidste hverken ud eller ind, indtil de omsider gik i sig selv og bar alle sine Taarer og Smærter hen til Korset. Da blev det stille i Hjertene, da oprandt Morgenrøden for dem, da fandt deres vakkende Fødder en Grund, hvorpaa de kunde staa. Til Vidnesbyrd herom satte de et Kors paa det = ted, hvor deres Livs Glæde og Trøst var styrket i Afgrunden, og paa Korset skrev de: „Unica spes“ (Funde).

En Brand reddet ud af Ilden.

Jeg har en Gang kjendt, saaledes fortæller den engelske Forfatterinde, Anna Shipton, en from og ydmyg Mand, der var meget fattig. Han sagde til mig, at han ikke forstod at tale med Folk og at henbise dem til det ene, som er nødvendigt. Men forstod han ikke at tale med Menneker, saa forstod han saa meget bedre at tale med sin Gud og at udøse sit Hjerte for ham. Denne Mand flyttede til en Landsby, i hvilken han ligesom Lot stod ene med sin Tro. Her var der Ingen, som kjendte højere Interesser end Hverdagslivets og derfor søgte han sig ogsaa rigtig fremmed i disse Omgivelser. Han arbejdede hele Dagen paa Marken og hans usle Hytte, der var tækket med Straa, laa i en Uldant af Landsbyen. Saa snart det blev Kyrasten satte han sig i sin = tue ved det lave Vindue og talte med Gud. Han tænkte over Guds Forjættelser og vederbøgede sig ved hans Naadespagt efter Dagen igjennem at have følt sig saa nedtrykt ved Omgangen med = pottere og Bantro.

Medens han saaledes en Aften som sædvanlig talte høit med Gud og udøste sit Hjerte for ham, kom en Kone forbi Døren til hans Hytte, og da hun hørte den Fremmedes = temme, standsede hun og lyttede. Hun havde aldrig før hørt Nogen bede høit og var selv en meget ugubelig Kone. Hun syntes at høre et ganske nyt = prog, da hun lyttede til Mandens jublende Tak for sin Forløsning ved Kristi Blod. Da han holdt op med at bede, gik hun undrende og eftertænksom videre, medens den ensomme Fremmede under Englenes Beskyttelse lagde sig til Hvile paa sit haarde Leie.

Næste Dag, i Mørkningen kom Konen igjen og stillede sig ved Vinduet for at høre efter. Gjennem Mandens salige Glæde over sin Forløsning kom hun først ret til Bevissthed om sin egen Elendighed og om de Værker, hun bar. Den stakkels Kone havde en sørgelig Beskjæftigelse: hun havde en meget smul = temme og derfor maatte hun ledsage sin Mand paa Værtshusene og der synge sine = ange; thi for hendes = elskabs og hendes = angss Skyld fik Manden det Brandevin, hvorefter han tørstede og som han ellers ikke havde kunnet forklasse sig.

= angersten iagttog den Kristne, Dag efter Dag. Hun vilde se, om hans Liv stemte overens med den Vængsel efter Helliggjørelse, som gav sig Udtryk i hans Bønner. Den ene Uge efter den anden ventede hun at se ham falde i en eller anden = ynd, men hun ven-

tede forgjæves.

Medens den ensomme Pilgrim i Orkenen ofte i dyb = ondtrusselfe anklagede sig selv for at være en unyttig Arbejder, der ikke bar nogen Frugt til Guds Ære, saa lod Gud netop en = trom af levende Vand flyde fra hans Liv, saaledes som han forjætter dem, der tro paa ham. Han havde ingen Anelse om, at de Bønner, som han hin Lørdag Aften havde opsendt til sin Gud, kunde forsyre Rattespiren for de Folk, med hvem han aldrig havde talt og som heller ikke havde hørt tale om ham. Men den stakkels = angersteds Hjerte var tungt hin Aften; det var hende ikke mulig at synge; hendes Dine maatte vende sig bort fra det, som hun ellers var vant til at se hver Dag, og hun søgte sig angstelig til Nøde. Hendes Mand var vred; han havde ingen Penge og naar hun ikke sang, saa fik han ingen Brændevin. Hans Kaseri forhøiede Elendigheden hos hans stakkels Kone, der i sit indre søgte sig overordentlig uhyggelig. Byrden af hendes = ynd trykkede hende mere og mere til Jorden og hun kunde ikke finde nogen Udvei; hendes = sjæl var Fortvivlelsen nær.

Djævelen mente allerede at være sikker paa sit Bytte og tilhvijsede hende: Med Døden vil det altsammen være glemt, men føiede ikke til: Efter Døden kommer Dommen! Saaledes saa den stakkels Kone, der var truffen i sit inderste Hjerte, kun en Udvei til at blive sin anklagende = ambittighed kvit, nemlig at lægge Haand paa sig selv og gjøre Ende paa sit elendige Liv. En Morgen, da hun var alene hjemme gik hun ind i = stalden, lavede en Løkke af et Reb, gjorde dette fast ved en Tagbjælke og beredte sig til at udføre den forfærdelige Beslutning. Hendes Haand havde allerede fat paa Rebet, da det pludselig var hende, som hørte hun den fremmede Mand's = temme, hvorledes han prisede Herren og takkede ham for den Forløsning, der ved Jesu Blod er bleven os alle til Del. Hun holdt inde og kastede sig paa Knæ. Atter og atter gjentog hun Ordene af den Bøn, ved hvilken hendes Hjerte var bleven vakt, og som nu fyldte hende med Glæde. Jeg er frelst, jeg er bleven salig af Naade ved Jesu Kristi Blod, gjentog hun en Gang efter den anden. Derpaa brød hun ud i Taarer, og det var, som om disse aabnede hende Veien til Bønnen. Nu kunde hun ligesom = underinden ligge ved Herrens Fødder og græde.

Fienden havde mistet sit Bytte! Time efter = ime forløb, men hun mærkede det ikke. Med den frembrødbende Aften = unde hun juble, at hendes = jæls Nat var forbi og at hun var frelst.

Da den fromme Markarbejder om Aftenen kom tilbage fra sin Gjærning, ventede et lykkeligt Guds Barn paa ham i hans Hytte som en Frugt af disse = jeensomme Dage, der havde forekommet ham saa betydningsløse men som han havde levet i = amfund med Herren. Ligesom den Herre Jesus træt af sin Rejse havde sat sig ved Jakobsbrønden, saaledes havde han sat sig ved

Guds Brønd og det Vand, som ved ertvægede hans egen = sjæl, var bleven til levende Vand for den tørstende Kvinde. Fra nu af lod = angersteds = temme Nar ud og Nar ind, naar hun ved Gudstjenesten ifikente Loosangene til den Guds Ære, som havde skjænket hende det nye Liv. Og ligesom Samaritanerinden ved Jakobsbrønden forblev hun ikke ene, hendes Mand kom med. Han var den første paa hjem hendes Ord gjorde Indtryk, og som erkjendte Guds uendelige Langmodighed.

Først paa den store Høstdag vil det aabenbares, hvor mange Reg den ensomme Mand har faaet Lov at bringe hjem.

John Maynard.

John Maynard var Styrmand og havde i mange Aar ført sit Dampskib sikkert paa Griesøen. Nu svømmede igjen det store Dampskib midt paa den store = ø. Da hvirvlede pludselig fra Maskinrummets Luge ved Siden af Dampskjedelen en mørk Kogjskibe op. „Ild! Ild!“ lod det ud af = tikskrummet. Hver Haand, som = trækket ikke havde lammet, øste Vand og gjød det i Ilden. Forgjæves. Ladningen bestod for en stor Del af Haris og Beg, der gav Ilden rig Næring. Skibet syntes fortabt. „John Maynard, hvad skal vi gjøre?“ spurgte Kapteinen den erfarne = styrmand. — „I 3 Time er det muligt at naa den nærmeste Landtunge“, lod Svaret; „maaste hænger Skibet saa længe sammen. De Rejsende og Mandstabet faar forblive foran i Skibet; thi Kog og Ild slaar op bag“. — „Men Flammerne omgiver Koret; hvad skal vi gjøre derved?“ — „Jeg skal tage Koret“, sagde Maynard, „saa faar I hende saa meget Vand, I kan, agter til mig.“

= styrmanden bad en stille Bøn; derpaa gik han med faste Skridt hen og tog Kattet.

Hjulene slog Vandet med al Kraft; hurtigt som en Fugl nærmede Skibet sig Landet.

„John Maynard, hvorledes gaar det?“ spurgte Kapteinen gjennem et Talerør. — „Alt i Orden“, lod Svaret. — „Igen spurgte Kapteinen, og atter det samme var. Men den brøde Mand's = temme blev stedse svagere. Flammerne legede ved hans Fødder; Ingen kunde slukke dem. Dog, Vandet var nu nær. „Endnu fem Minuter, John! kan du holde ud saalænge?“ — „Ja med Guds Hjælp“. Det var Maynards sidste Ord. Nu stødte Skibet og stod efter et Par Dieblitte fast paa Landet. Reddede var de alle. Med sammenbidte Tænder, med den høire Haand og Fødderne forklullede, Gud og Haar bortbrændt fandtes Liget paa Søen: John Maynard havde ofret Livet for sine Brødre. —

Intet Jern havde været stærkt nok til at holde Frelseren ved Korset, der som ikke Kjærligheden haade gjort det.

Jesu Død er vort Liv.

Under mit 3 Maaneders Ophold i Osten har jeg tilbragt den meste Tid i Pierce & La Crosse Counties, Wis., Fillmore Co. Minn. og Racine Co. Wis. Paa alle disse Steder har Herren velsignet Landets Grøde rigelig og for det meste bevarer den for Odelægelse. Nogle Høgløstjerne har vistnok faret over disse Egne, men Staden har dog ikke været meget stor.

Paa Grund af Regnmangel i Racine Co., Wis. blir Avlingen kun middelst, men i Fillmore Co., Minn. faar man rigtig et R o n a r, hvis ingen Odelægelse indtræffer herefter.

Jeg ventede ikke at finde i Osten Hvede og Havreagre der kunde taale Sammenligning med dem, jeg saa i Stantwood, Wash. for 2 Aar siden, hvad Byggen angaar, men Fillmore Co., Minn. maa vel staa som No. 2.

Det blir vel et sent og tungt Arbejde at faa høste det, som ikke var skaaret den 18de dennes thi da havde man dygtig Regn, ledsaget af stærk Vind, som nedlagde Grøden paa mange Steder; der fortælles adskillig Lale derom efter Stormen, men saa hørte jeg en Røst som denne: „Jeg faar dette erstattet ved det Gavn som Regnet gjorde paa mit Corn, Poteter og Havnegang.“

Hvor vi har vantet, er vi bleven mødt med Godhed, Venlighed og Kjærlighed, især var det Tilfælde de Stedse hvor jeg virkede som Prest i 22 Aar. Vi fik kun besøge en liden Brødsel af de Familier, hvorfra vi fik Indbydelse, men skal maasse forsøge at fornye Besøget inden vi reiser hjem igjen.

Jeg blev behagelig overrasket ved den Velvilje som udvistes blandt mine forrige Menighedstemmer mod vor Baccifis Uiverfity. Gavefortegnelsen i Pacific Herald vil vise, at anseelige Bidrag er givne i Harmony, Minn. hvor jeg mest har vantet. Jeg fik ikke stor Anledning til at komme videre. En betydelig Liste af nye Abonnenter paa Herald er ogsaa indsendt.

Mens vi var ved Rush River, Wis. havde vi den Glæde at overvære en Sjelden Høstidelighed i en af Past. Rosenkvijs Kirker. Der døbtes 4 Børn af en dansk Familie. Nogle af dem vare saa gamle og vel underviste, at de kunde gjøse Rede for sin Tro og erklærede sig villige til at forsvare o. s. v. Grunden til, at disse Børn ikke var døbt før var nok den, at Forældrene var ligegyldige, især skulde dette gjælde Faderen; men nu var de begge villige og ledsagede sine Børn til Daaben.

En Ting til, som særlig tiltalte mig, og vistnok mange Andre, at hørte efter den store opmærksomme Tilhørs-Skare, som var forsamlet ved den Andledning. Past. Rosenkvijs havde ved en tidligere Gudstjeneste bekendtgjort, at han den Søndag ønskede at tale nogle Ord til den Ungdom, især, som han havde konfirmeret. Flere af dem mødte Lørdagen forud og smykkede Kirken med Blomster og Grønt. Søndagen blev hans konfirmerede Børn ardvist Plads nærmest op til Prædikestolen.

I Slutningen af Prædiken blev en Tale særlig henvendt til dem og Forældrene. Han opläste at i de 5 Aar han havde været Prest der havde han konfirmeret just 60. En af dem haa-behede han, med Biskop var bortvandret til sit himmelske Hjem; Nogle var bortflygtet og Andre var saa langt borte paa Arbejde, at de ikke havde ind-

fundet sig den Dag, men de fleste var dog samlet der. Det var en alvorlig Tale, Præsten holdt, om Akademid- lernes høie Betydning, salige Nytte og Betsignelse for alle dem, som bruger dem flittig og rigtig; men hvilken Fare og Skade de paafører sig, som forsømmer, foragter eller bruger dem uværdigen. Tungt var det for ham at sige, og for os at høre, at blandt disse hære konfirmerede var Forsøm- melsen af Herrens Naderer saare stor. Præsten udtalte, vist med tungt Hjerte, at der var dem iblandt dem, som ikke havde gaaet til Alters mere end en eller to Gange siden de blev konfirmeret — og dermed hentyndes rimeligvis til Nogle som havde gjentaget sit hel- lige Daabsløfte for flere Aar tilbage. Han formanede dem alvorlig til at betænke og angre sin Ekhedsløshed og Synd, søge Naade og vende om, mens der endnu var Tid.

Denne Henvendelse gjorde forhaa- bentlig et uudsletteligt Indtryk, thi den aandede af inderlig Medlidenhed og Omsorg for deres aandelige og evige Betsæld.

At denne Ungdom havde sin Sjæle- sørger i hær Erindring tilkendegaves derved, at hver og en af dem ydede ham et Offer. I den Familie, hvor jeg var som Gæst, var en af disse kon- firmerede. Jeg spurgte da denne, hvem det var, som havde fundet paa at de skulde ofre til Præsten ved den An- ledning, og fik til Svær, at det havde de fundet paa iblandt dem selv.

Præsten udtalte efter Gudstjenesten, i en Konvolut, et Brev med Bibel- sprog og Psalmvers til hver af dem.

I vore Dage pleier visse Folk at have Sammenkomster, Reunions for at opvriste gamle Winder og samtale om, hvortledes man har lidt og stridt m. m., men hvilken Reunion kan være nyttigere og vigtigere for unge Kristne end at samles ret ofte og samtale om sin Daabspagt, forberedelsen til Konfirmationen, Gjentagelsen af Daabsløftet den første Altergang, Kirke- gang med videre, samt hvortledes de har stridt og kæmpet mod Djævelen, Verden og Mødret, om de har kæmpet Lovmæssigen og vundet Seier eller om de har ligget under i Kampen — da at tale med hverandre, om, hvortledes de kan være hverandre behjælpelige i denne Kamp og forenes i Høn til Ham, som traadte Persskarret alene, men vandt en evig Seier for alle arme Syndere. T. Barjen.

Fra Missionsmarken.

Eugene Oregon, 21de Juli 1895.

Fra Sadowille havde jeg hørt rejst til Brownsville, hvor der ogsaa var en Del Norske og Danske, men skulde jeg naa hid til den bestemte Tid, 6te Søndag, saa fik jeg ikke gjøre formange Afstikker. I Selskab med Ole Pedersen begav jeg mig Thorsdag Morgen aften paa Veien fra „Foothills“ ned paa Stetterne. Paa Bunden af Dalen, som her vel er ca. 30 Mil bred, ligger et Par ganske høie Ruter eller „Buttes.“ En af disse kaldes „Saddle Butte.“ Ved Foden af denne finder vi en gammel norsk Oregonian ved Navn Johannes Nil- sen fra Lands Prestegjæld, Norge. Hans Kone hedder Marie. Marie Rud var hendes Pigenavn. Her har disse Folk boet i 42 Aar. Han kom over Fjeldene med Team i Selskab med

Amerikanere 1853 og fik her en Dona- tion Claim paa 320 Acres Land, som han endnu har paa. Det følgende Aar som hans Kone ester tilføes og over- Jethmus. Her har de siden boet ad- stilt fra alle Landsmænd og Slægtninge. Jeg var den første lutherste Prest, som havde betraadt deres Hjem.

Nilsen er nu en noget svag og affældig Olding paa 70 Aar, medens hans Hustru er 6 Aar yngre i sin fulde Vegems og Lands Syrke. Blandt deres Slægtninge og Venner, som ogsaa jeg kjender, kan nævnes: Gulbrandsens i Albert Lea og John Schauger i Park- land, Wash. Mrs. Hans Gulbrandsen er en Søsterdatter af Mrs. Nilsen. Til disse og alle andre Venner, som maatte læse dette, frembæres herved en venlig Hilsen fra Nilsens. Der er meget baade nedslaaende og opløstende i at tale med saadanne som Nilsens. Her har de boet snart halvanden Menne- alder uden nogen kirkelig Forbindelse og som det synes, i lang Tid ialfald uden nogen Omsorg for sit aandelige Vel. De har en vegen pige, som hver- ken er høbt eller undervist i den luth- erste Tro; dog er hun Søndagskole- lærer i en „Union Sunday School“ af flere Slags Betsjællere. Nulig blev hun ogsaa opfordret til at slutte sig til en Menighed, men hun havde svaret at hun vilde høre til sine Forældres Kirke, om der nogen Gang skulde komme en lutherst Prest. Gamle Nilsen selv synes at have en barnlig Tillid til sin Frelser og har en hel Del klare og faste Grund- sætninger, som han i sin Ungdom har lært i sin Katekisme, et Bevis paa at Guds Ords Sandheder er en levende og virksom Sæd vægtig til at gjøre Sjæle lykkelige og salige.

Det falder Nilsens meget vanskeligt at tale Norsk, dog var det dem meget kjært at høre Bordsbørnerne og Husan- dagten paa Norsk.

Fredag Morgen maa jeg sige Farvel til disse Venner for om muligt om Aftenen at naa Eugene, dog jeg maa som snarest først se indom til Louis Barren, som med Familie bor et Par Mil borte. Han har været nogle Aar ved Luther College. Han er ikke hjem- me, men arbejder som Maler i nærmeste By kaldet Shedd.

Her finder jeg ogsaa en norsk Sadel- mager Nils Halsvorsen, som har boet her over 20 Aar. Han har en pen flok moderste Børn. Deres Moder bøde halvandet Aar siden. Da jeg spurgte Halsvorsen om hans Børn var døbt svarede han sukende: „ja paa en Naade; før Moderens Død fik vi dem døbt foran hendes Dødsleie af en Methodistprest, da her ingen lutherst Prest var.“ Her var ikke saa faa vel undrustedede Børn, som havde Krav paa Nadervisning i Sandheden. Jeg fik ikke meget tale med dem, men maatte sige ogsaa dem Farvel uden at kunde love dem nogen Hjælp i kirkelig Henseende. Nu havde jeg paa Eftermiddag at ride mellem 30 a 40 Mil for at naa hid. Det var dygtigt varmt dog med en ganske frisk Vind fra Nord. Ogsaa her er Veiene som om man red i et tykt Lag af løst Aske. Det blæser netop nok til at føre støvsken med mig. Jeg trak min Frak af og pakkede den ind i Bylken paa Sadelen. Det varede ikke længe, før min sorte Skjorte, Hat og alt var lysgraat af dette tætte Støv. Skulde jeg ride fort nok til at komme unda støvsken, saa blev det for haardt for min villige og trofaste „Fly“, saa kalder jeg Hoppen, som bærer mig.

At i Sverige og Støvet, som lægger sig paa Vinene, soier disse Karpt, og skulde man tænke paa hvordan Lungen- ne ser ud, naar man har indaandet alt dette Støv, da kunde man blive syg, men en Missionær maa dog vel kunne udholde en hurtig Gjenrejse, naar andre Folk kan bo her. Her er jo ogsaa nok saa vakkert. Dalen ligger jevn og pen ca. 30 Mil bred med høie Fjelde paa begge Sider. Store Havre- og Hvedeagre ligger hvide til Høsten saa- langt Diet naar. Og paafaldende er det at „an kun hist og her, ser Folk ude i Arbejde. Man maa vist synes det er for varmt og tungt at arbejde. Paa som- me Steder, sees Mænd sidde i Skyg- gerne hjemme ved Høene. Det ser næsten saa haabløst ud som det kirke- lige Arbejde. Høsten er stor men Ar- bejderne er faa.

Et. 9 Fredag Aften naaedes Eugene, hvor jeg blev venlig modtagen af Mr. Martin Svarverud, som trolig sørge- de for mig og „Fly“. Lørdag brugte jeg til at besøge nogle Familier, forberede mig paa Søndagen og hvile ud. Ved Gudstjenesten, som holdtes paa en Hall, var her ganske mange tilstede. Nogle var komne 13 a 14 Mil. Her bor mange i Byen og nogle spredte omkring ude paa Landet.

Bedrøveligt er det at finde mange sunkne for sin lutherste Tro eller Salig- heds Sag, tungt er det ogsaa at erfare, at nogle endog naar de har Betsjællere til at slutte sig til en lutherst Menig- hed, som her i Eugene, gaar ind til de arme kalvinste Presbyterianere, an- dre til Baptister.

Og her fortæller man mig endog, at en Familie, som jeg kjendte godt i Da- kota, hvorfra de nu er flyttede tilbage, sluttede sig til en af de skædeligste blandt Sektterne nemlig de saakaldte „Christians“ eller Campbelliter, som vistnok baade lærer og praktiserer en Tro, der er bygget mere paa Menne- ster og deres Paafund end paa Gud og hans Ord. Moderen i denne Familie som knapt kunde noget engelsk før hun kom herud, tog sine Børn med sig og skal selv have været Lærerinde i en saadan falsklærende Forsamlings Søndagskole. Dette er dog betænkeligt, især naar Bedkommende gjorde Krav paa at have mere vandelig Oplysning og Fver for Guds Sag end de fleste andre Kristne. Men derhen bærer altsaa denne aande- lige Kjædelighed eller kjædelige Aande- lighed, som lægger saamegen Vægt paa menneskelige Ting, at alt i den luth- erste Kirke, som ikke falder i deres egen Smag og stemmer med deres søde Smak om sig selv og sin Fromhed, er for- kasteligt. Saadanne bør gjøre Bod i Tide, før de overgiver sig ganske hen i et Sind, som intet duer.

Den første lutherste Prest, som mig bekendt virkede her i Eugene, var vistnok Pastor Dolven, da han var i Portland. Nu har Pastor Pedersen fra Silverton organiseret Menighed og bejener den her.

I Eftermiddag fulgte jeg hjem med T. K. Ulsaker og Herman Bjerte, som bor ca. 9 Mil sydvest herfra. De øns- ker at faa flere lutherste Naderer, og kan give partidelig Underretning om Land og andre Ting i Nærheden af Eugene.

Nu skal jeg imorgen paa Tilbage- veien nordover paa Vestsiden af Willa- mette. Jeg børde have forsat sydover. Ved Cottage Grove og ved Poncalla paa Umpqua River og flere andre

Steder mellem Eugene og Roseburg, skal findes ikke saa faa Skandinaver. Digesaa burde jeg reist til Marshfield ved Kysten, hvor Pastor Dolven tjor fandt mange Norske. Siden er de neppe bleven besøgte af Luther's Prest.

Jeg ønsker, at jeg havde lagt min Reiserute saaledes, at jeg kunde tilbragt mindst 3 Uger i den sydvestlige Del af Oregon. Men nu maa det opfattes og jeg siger nu Farvel for at drage videre og saa at fuldføre min tilmaalte Virksomhed. Gud give den maa bære ham Frugt. Ex.

Et Herold!

Parland, Wash. 5te Aug. 1895.

Nu har vi den tørre Aarstid her i Wash. Blomstringstiden er forbi, Græsset tørker hen og vil hvile for en Stund; rart nok, hvorledes Naturen ser ud til at maa have Hvile en Tid af Aaret, om den ikke faar noget Teppe af Sne at dække over sig. Ja den kan nok trænge Hvile.

Jorubunden ser fattig ud, men det voger dog utroligt; men saalænge Jorden er bedøvet med stor Støv kan man jo ikke vente Noget. I kunde vel tro, at naar alt saaledes visner og tørkes hen, at Folket ogsaa blev modløse og lod Hænderne synke.

Men nei, da tager I seil. Sidste Onsdags Aften havde Ungdommen her i Parland foranstaltet en Social i Universitetsbygningen, hvor en hel Del af Unge og Gamle vare tilstede, og Parland Brass Band opvartede med Musik. Hvilken Lettelse, Fryd og Opmuntring er det ikke at faa lytte til de herlige Toner, naar En er træg, træt og nedstemt, og lunge og onde Stunder kommer over En. I Himmelen er vel Glæde, Sang og Musik som intet Dre har hørt; der er ingen Bemodstøner men en Fryd og Glæde, som evigt evigt varer ved.

Efter Musikken blev vi af de Unge opvartet med Kaffe og Suffer paa, dette var en herlig Ret og smagte fortraffeligt, for den billige Pris af 10c Disse Tixer sammenlagte udgjør en liden Sum, som skal gaa til Istandsættelse af et Værelse i Universitetsbygningen.

Tallet være de Unge som saaledes i fine Ungdomsdage ogsaa tænker paa at gjøre Noget for den store og herlige Sag, som denne Skole har til Opgave, og i denne tørre Tid er det saa godt at faa, om bare nogle saa Draaber i den tørre tomme Kasse. Til eder unge Venner i vort Samsund vilde vi gjerne sige. Gaf du hen og gjør ligesaa.

Efter at der var ryddet bort lidt i den store rummelige Spisestue, morede Ungdommen sig en Stund med at lege og passjare og da en Del af vore Mødre syntes det var Tid til at slutte, gik hver hjem til Sit overbeviste om at have tilbragt en hyggelig Aften.

Til eder mine gamle Venner i N. D. vil jeg efter givet Løfte gjerne saa hilse, at jeg er udmærket trill, og arbejder ikke saa lidet heller. I ved, at jeg i Dakota havde den flemme Feil at vilde gjøre saa lidet som muligt; her har jeg været med at hugge "Gordved" og sælde store Kjømpetræer lægge alt Strab sammen i Dyrger og brænde det saa Flammen gaar høit til Veirs og er et deiligt Skue, lige saa behageligt at se til i Mørket som et 4de Juli Fyr-

værkeri, men man faar ikke være nøie, om man da bliver sort som en Neger, thi her er Overflod af "soft" godt Vand.

En stor Modsetning, til hvad I Dakota Farmere har, I som nu naar kan saa sidde med en lang Svæbe paa eders Sels Bindez og mestre en 3 a 4 Hester! det er noget stort ved eders Farming, som I neppe selv aner, efter i mange Aar ikke at have seet hvorledes Smaafolk har det.

Men her er vist godt Klimat og, vil en Fjeldets Søn rigtig hvile sig ud, tror jeg, her er saa nær lig en Fjeldbygd i Norge, som man kan vente at finde det i Amerika. Med inderlig Hilsen til eder gamle Venner og Herolds Læsere tegner jeg mig med megen Aftelse. L. C. Sætra.

P. S. Af Besøgende i Ugens Bøg kan nævnes Fotografist Born fra Parland N. Dak.

Prof. Speratis Midsummer Excursion.

Denne Excursion omtales i sidste Nummer af Herold, og der er ikke meget mere at tilføie.

Damperen "Bay City" afgaar fra Tacoma Lørdag den 11te August Kl. 10 Formiddag præcis. Afgaar fra City Dock i Seattle Kl. 12.30 og fra Everett Kl. 3 Etermiddag. Ankommer til Ufalady Kl. 5.30, hvor man gaar ombord paa "City of Champagne", som bringer Selskabet ind til Stanwood og efter Koncerten tilbage igjen til Ufalady. Ankommer til Bellingham Bay Mandag Morgen.

Her vil Borgere fra de to Byer Fairhaven og New Whatcom modtage Selskabet og vise det rundt i Bherne, give en Rjoretur ud til Lake Whatcom og til Whatcom Falls etc.

Kloften 12 serveres der fri Middag til alle, som deltager i Excursion.

Koncert i Stanwood Søndag Aften og i New Whatcom Mandag Aften. I disse Koncerter vil deltage Medlemmer af Tacoma og Parland Oratorio Clubs, Sangere fra Stanwood, Normann, Fairhaven og New Whatcom, hvilke alle vil forenes i et stort Kor. I New Whatcom vil desuden Byens bedste musikalske Kræfter assistere, saa det vil blive en koncert, som enhver, der har Anledning, bør høre.

Pacific University Band vil spille under hele Turen. Med Glæde vil vi ogsaa bekendtgjøre, at den berømte svenske Violinist Prof. Oluf Bull vil spille paa begge Koncerter. Vi kan ikke nokkom fremhæve Prof. Bull som en sand Kunstner paa sit Instrument, og naar man hører ham, forstaar man straks, at han staar fremmest i Violinisternes Rækker.

Hans behagelige Optræden og elleværdige Væsen fikrer ham alles Benktab. Han var personlig bekendt med den store Kunstner Ole Bull, hvis Anerkjendelse og Venkab han vandt ved sit Spil.

Tirsdag Morgen Kl. 7 gaar Rejsen hjemover igjen forbi Anacortes, Desception Pass, Ufalady, Everett og Seattle.

Return Billet vil koste \$1.50, samt 25c paa Transfer Baaden "City of Champagne". Denne Baad vil ogsaa paa sin regulære Tur Tirsdag for samme Betaling tage de Passagerer fra Stanwood, som gaar til Whatcom,

tilbage til Stanwood. De kan da gaa ombord enten i Seattle eller i Ufalady eller mellem de to Byer. Alle, som deltager i Excursion, har fri Afgang til begge Koncerter.

Tag eders Madkurv med og hav en hyggelig Tur. Middag serveres ogsaa ombord for 25c

Antet vil blive spæret for at gjøre det til en saa hyggelig Tur som mulig.

Alle som ønsker Billet bør skrive til Prof. Carlo A. Sperati, Parland, Wash.

Pacific Lutheran University.

Begynder, om Gud vil, sit andet Skoleaar, Torsdag den 19de September 1895. Første Termin slutter ved Juleferien Begyndelse, den 19de December. Nærmere Oplysninger meddeles senere. B. Harstad.

Erøkfugle.

En engelsk Rejsende meddeler følgende: "Tidligt om Foraaret 1872 opholdt jeg mig ved Komombos i Rubien for at male Ruinerne af det derbærende Tempel. Paa dette Sted staar Nilen en stor Bugt og er om Foraaret opfyldt med udjærte Sandbanker. En stille Etermiddag, som jeg sad ved mit Arbejde, blev jeg opmærksom paa en underlig Sigt, der syntes at komme fra Himlen, og da jeg saa op, opdagede jeg, at Luften lige over mit Hoved var opfyldt med Myriader af Fugle. I hele Kolonnen dalede de ned paa Sandbankerne i Floden, og nu saa jeg, at det var Storke, som vare paa Rejse mod Nord fra sit Vinterhjem længere nede i de tropiske Egne. Den ene Time gik efter den anden, men men Fuglene vedblev fremdeles at komme, som det syntes, ud af den blaa Himmelsvælvning ovenover. Det var formelige Skyer, der dalede ned og da jeg saa i Rifferten, blev jeg fulstændig forbauset over den uhyre Mængde. Derne vare aldeles fuldpakkede af Fugle, men der kom endnu stadig flere; endnu da Mørket faldt paa, hørte jeg den susende Lyd af deres Vingeflag, og senere, da Maanen kom op, saa jeg dem fremdeles dale ned. Den næste Dag stod jeg op ved Daggrø for at se efter dem, men de havde da allerede leitet igjen, og ikke en eneste var tilbage; det Hele var ligesom en Drøm. Jeg har ikke Forestilling om, hvor mange der var, kun saa meget er vist, at de maatte regnes i Tusinder og Titusinder, thi Floden myldrede af dem, saavidt Øiet naaede.

Livingstone skrev i sin Dagbog, medens han sad midt inde i Afrika: "Det forekommer mig, at det har sig med Kristendommen, som med en Bindestof; der er intet Tegn paa, at den lever, medmindre den voger og breder sig."

En venlig Naamindelse til Vedkommende.

Alle, som ved sig i Gjæld til Pacific Herold bedes venligst om uden Ophold at indsende samme, da vi trænger det saa saare for at Herold kan holde ved at udkomme.

Venlig Hilsen til eder alle, og Bøn om, at I fremdeles vil komme Herold og denne Skole ihu baade med eders

Forbønner og Bengebidrag.

I al Erbhøighed.
L. C. Sætra. Kasserer.

Mært.

Bogagenter, som vil tjene en passende Løn ved at sælge "Lutherans in all Lands" og samtidigt gavne Luth. University vil finde det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent.

Jo før de vælger sit Virkefelt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strog baade til undertegnede og til "Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.

Paa Grund af vor Skole er vi i Stand til at hyde vel saa gode Billaar som nogen anden General Agent.

B. Harstad.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen, ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Derneft mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herold.

Nels Hasvorson, Shebb P. D.	
Dre50
Søren Stov, Perth Amboy N. J.	.50
Carl Fabricius, " " " "	.50
Lars N. Dale, Kasjon Minn....	1.00
Rev. P. A. Hendrikson, Omaha, Neb50
H. W. Hanson, Belden Neb....	.50
Bent Tingelstad, Silverton, Ore. betalt for 10 Ex. til fri Udbeling i et Aar.....	5.00
G. G. Evens, Silverton, Ore....	1.50
Louis E. Holm, North La Crosse.	1.00
Ole Haraldson, Anacortes....	.50
Capt. Brown, Daklond, Cal....	.50
S. Anderson " " " " " " " "	.50
Misj B. Petersen " " " " " " " "	.50
Mr. Brown, " " " " " " " "	1.00
Ole K. Kauf, Spring Grove Minn.	.50
E. Sjolden, Homedahl, Minn....	.50
R. Simonson, Amund, Iowa....	.50
T. Danielson, Clayton, Minn....	.50
Carl Blum, Homedahl, Minn....	.50
Basl. S. Svannungsen, Prairie Farm Wis.....	1.00

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Jndsendt ved Post. J. B. Preus fra Post. S. M. Preus. Woble-ring af et Bærelse..... \$50.00 Mrs. E. H. Load, 2 vester Wain. 1.00 Fra Fortlands Ungdom, Wash. ved en Seer ble afholdt i Uni-versitet's Bygningen..... 4.60
 Parkland Wash. 5. Aug. 1895.
 T. D. Sætra, Kasserer.

Rev. L. Larjens Adresse er for nær-værende Wind Lake Racine Co. Wis.

For Salg.

En Lot med Store 20 X 40 to Etager højt øverste Etage indrettet for Familie-bekvemmelighed, Brønd og en liden Barn ca. 400 Fod fra Universitetet, meget billigt hvis Handel kan ske strax. For videre Underretning henvender man sig til Pacific Herolds Udgivere Parkland, Wash.

Prof. A. Mittelfens's Bog, „Nogle af en Prests Erfaringer“ kan faaes hos mig.

Meyer Brandvig, Parkland, Wash.

**The Popular Shoe Store
 Carlson & Alexander.
 Støbler og Sko**

„Wholesale“ og „Retail.“
 Har netop modtaget ny Forsyning af nye Sorter. Se indom her for Du kjober hos Andre.
 1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. B. Depot.

C. Quevli.

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
 Kontortid 11—12. 2—4. 7—8.
 Søndag 12—1.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutherste Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barm-hjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Underleguede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter søffes overalt og faar gode Vilkaar. Man henvende sig til B. Harstad.

Parkland, Pierce Co., Wash.

Fred L. Larne.

„The Adjuster“

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Cow Butter Store

Smør, Mælk, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige. Bæterne ere, hvad de udgives for at være.

**A. S. Johnson & Co.,
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
 and Glass.**

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

**Students Supplies
 --of all kinds--**

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Skandinavisk Apothek.

P. Jensen

Fern Hill, Wash.

Norske Familienmediciner,

Aabent Dag og Nat.

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
 og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash.

Tilfalg.

Et Hus inddelt i fire Værelser med Tilbygninger. Huset er plasket. Der er fire Lotter, hele Stykket er 100X 135 Fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Luth. Uni-versity og 125 Fod fra Railroad Platform. Adgang til Eiendommen fra tre Sider, og Clover Creek løber lige igjen-nem den. Denne Eiendom selges for \$600, \$350 kontant og Resten paa et Aar med 4 pr. Ct. Rente. Rimelig Rabat, hvis det hele betales kontant især om en Kjober snart ind-finder sig. God Title. Man henvende sig til Pacific Herold, Parkland, Pierce Co. Wash.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salg paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbane-station. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og „Improve-ments“ fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Skog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel skiftet, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhus med Tørtehus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redsta-ber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

**Skandinavian
 -American Bank.**

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
 A. S. Johnson, President.
 C. Steinbach, Vice President
 B. C. Anstald, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsætninger. Kjober og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postaaerier, i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

Genera! Agenter for de største transatlantiske Damp-skibs Linier.
 Agenter for alt ufolgt N. B. R. R. Land i Washington.

Uye Væxer Uye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Løi, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjober andetsteds.

Sort Lager er større end nogenstunde før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Tilstræffelig Kapital sætter os istand til at kjoibe billigere end vore Konkurrenter, der smaa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtjobsartikler:

Satinette Suits for Mænd = = = = \$3.00
 Outing flannel Overkjorter for Mænd = .20
 Arbejdssko for Mænd = = = = = .90
 Fine Dress sko for Mænd = = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. Ave. li eo erfor N. B. Depot.

Hans Fortelson, Bestyrer.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Færningsland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Høi-land, Bottomland og Skovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standi-naver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en liblig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Bildnisset, men i en Draht, hvor der har været setlet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er vægtselig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjoibe dette Land og saa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til „Pacific Herald,“ Parkland, Wash.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsmit Skindbind 9x6—\$2.75
 = = = = = 9x6—\$3.00
 Lommebibler = = = = = med Omslag \$1.60
 = = = = = uden = \$1.35
 Nytestamenter = = = = = \$0.75
 Synodens Salmebøger \$0.65
 Landstad med eller uden Text i stort Udbalg fra 50Ct til \$1.30.
 Forskjellige Bøger af Pastor Funde pr. Stk. 75Ct.
 Synodens Bibelhistorie 25Ct. Fortklaring 25Ct, Kate-kismus 15Ct.
 Billed N. B. C. 15C.
 Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

—Savings—Bank.—

[Incorporeret 1887.]

Cheaterbygningen Bjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Tordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
 P. W. Caesar, President.
 C. W. Enos, V. President.
 O. S. Selvig, Cashier
 J. B. Wandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
 C. L. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P.
 Caton, P. W. Caesar, C. W. Enos,
 Jas. Le P. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene ublaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyffe Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forstudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Bealings for Bladet, Bestillinger osv. sendes til T. C. Sætra, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.